YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

6 päivänä joulukuuta 1996 *

Asiassa T-155/96 R,

Stadt Mainz (Saksa), edustajinaan asianajajat Martin Heidenhain, Bernhard Maassen, Cord-Georg Hasselmann ja Horst Satzky, Berliini, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Jean Hoss, 15 Côte d'Eich,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Paul F. Nemitz ja Dimitris Triantafyllou, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii valtion tuesta, jota Saksan liittotasavallan paikallisviranomainen Mainzin kaupunki on myöntänyt Siemens AG: n/Siemens Nixdorf Informationssysteme AG:n tytäryhtiölle Grundstücksverwaltungsgesellschaft Fort Malakoff Mainz mbH & Co. KG:lle 17 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyn komission päätöksen 96/631/EY (EYVL L 283, s. 43) täytäntöönpanon lykkäämistä,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 Komissio on todennut valtion tuesta, jota Saksan liittotasavallan paikallisviranomainen Mainzin kaupunki on myöntänyt Siemens AG: n/Siemens Nixdorf Informationssysteme AG:n (jäljempänä Siemens) tytäryhtiölle Grundstücksverwaltungsgesellschaft Fort Malakoff Mainz mbH & Co. KG:lle (jäljempänä Fort Malakoff) 17 päivänä heinäkuuta 1996 tekemässään päätöksessä 96/631/EY (EYVL L 283, s. 43, jäljempänä päätös), että Mainzin kaupungissa sijaitsevan tontin myynnissä Fort Malakoffille markkina-arvoa alempaan hintaan on kyse EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta 4 904 725 Saksan markan (DEM) suuruisesta valtion tuesta. Komissio katsoo päätöksen 1 artiklassa toisaalta, että tämä tuki on laiton, koska se on myönnetty vastoin perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohtaa, jossa jäsenvaltioille asetetaan velvollisuus ilmoittaa valtion tuista, ja toisaalta, että tämä tuki ei sovellu yhteismarkkinoille. Komissio määrää päätöksen 2 artiklassa, että Saksan liittotasavallan on vaadittava tuensaajayritystä palauttamaan tuki.

2 On selvää, että tämän — kaupungin keskustassa Reinin läheisyydessä sijaitsevan — tontin, jonka kokonaispinta-ala oli 22 010 m^2, myyntihinta oli 13 528 650 DEM eli 614,66 DEM/m^2. Mainzin kaupungin ja Siemensin kiinteistöholdingyhtiön Fort Malakoffin välillä 24.2.1992 tehdyssä sopimuksessa oli sovittu, että tämä hinta piti maksaa omistusoikeuden siirtymishetkellä, joksi oli sovittu 1.1.1995. Sopimuksen allekirjoittamisen ja omistusoikeuden siirtymisen väliseltä ajalta ei ollut sovittu maksettavaksi korkoja.

3 Sopimuksessa asetettiin Fort Malakoffille tiettyjä velvoitteita sen vuoksi, että tontin hinnaksi oli sovittu sen markkina-arvoa alempi hinta; markkina-arvo olisi voitu laskea Mainzin kaupungin alueella sijaitseviin vastaaviin laitoksiin käytännössä sovellettujen hintojen perusteella. Fort Malakoffin oli esimerkiksi rakennettava käyttöpinta-alaltaan 25 000 m^2:n toimisto- ja liikerakennuskokonaisuus ja 800 autopaikan maanalainen pysäköintihalli Siemensin liike- ja koulutuskeskusta varten. Fort Malakoffin oli vuokrattava alue viimeistään vuoden kuluttua rakennusten valmistumisesta vähintään 15 vuodeksi Siemensille tai siihen kuuluville yrityksille, joiden oli harjoitettava elinkeinoveron alaista toimintaa. Jos tätä ehtoa ei täysin täytettäisi, Fort Malakoffin oli maksettava sovitun kauppahinnan ja myyntihetkellä vallinneen tontin todellisen markkina-arvon välinen erotus, kuitenkin vähintään 40 miljoonaa DEM. Tämä Mainzin kaupungin mahdollinen vaade taattiin kiinteistörekisteriin merkityllä 40 miljoonan DEM:n suuruisella kiinnityksellä.

4 Komissio hyväksyi päätöksessä Mainzin kaupungin riippumattoman kiinteistöasiantuntijaelimen lausunnossaan esittämät johtopäätökset (lausunnon toimitti komissiolle Saksan hallitus EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa menettelyssä); johtopäätökset koskivat kyseisen tontin markkina-arvoa myyntisopimuksen allekirjoitushetkellä ja ostajalle asetettujen erityisvelvollisuuksien taloudellista ulottuvuutta; komissio hyväksyi myös Saksan hallituksen päätöksessä esittämät perustelut, lukuun ottamatta näkemystä, jonka mukaan kiinnitysvelvollisuutta hyvitetään tavallisesti liikesuhteissa hinnanalennuksilla. Komissio katsoi tässä tapauksessa, että tontin markkina-arvoksi ostajan erityisvelvollisuudet huomioon ottaen olisi pitänyt vahvistaa 837,50 DEM/m^2, eli 18 433 375 DEM koko alueen osalta sopimuksessa sovitun 13 528 650 DEM:n asemesta.

5 Mainzin kaupunki vaati yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 9.10.1996 saapuneella kanteella EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan perusteella komission Saksan liittotasavallalle osoittaman päätöksen kumoamista.

6 Erillisellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä saapuneella kirjelmällä Mainzin kaupunki vaati EY:n perustamissopimuksen 185 artiklan nojalla päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä. Komissio toimitti kirjalliset huomautuksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 8.11.1996. Asianosaisia kuultiin 25.11.1996 pidetyssä suullisessa käsittelyssä.

Oikeudelliset seikat

7 Perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan sekä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21) ja 7.3.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/149/EHTY, EY (EYVL L 66, s. 29), 4 artiklan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä kanteen kohteena olevan toimenpiteen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välitoimista, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät.

8 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdan mukaan täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos hakija on nostanut kanteen tätä säädöstä tai toimenpidettä vastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sitä, otetaanko pääasian kanne tutkittavaksi, ei voida tarkastella välitoimimenettelyssä. Tutkittavaksi ottamista voidaan tarkastella ainoastaan pääasian käsittelyn yhteydessä, paitsi silloin kun kanne on jo ensi näkemältä selvästi jätettävä tutkimatta ilman, että tämä kuitenkaan vaikuttaa pääasiassa ratkaisun tekevän ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätökseen (ks. tästä viimeksi asia T-137/96 R, presidentin määräys 14.10.1996, Valio v. komissio, Kok. 1996, s. II-1327, 27 kohta).

9 Työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa määrätään lähinnä siitä, että välitoimia koskevissa hakemuksissa on ilmoitettava seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua. Vaadittujen välitoimien on oltava luonteeltaan väliaikaisia siinä mielessä, etteivät ne saa vaikuttaa pääasian ratkaisuun (ks. em. asia Valio Oy v. komissio, määräyksen 15 kohta).

10 Tässä asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti katsoo, että ensiksi on syytä tarkastella kiireellisyyden edellytystä.

Kiireellisyysedellytys (periculum in mora)

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

11 Mainzin kaupunki katsoo, että kiireellisyysedellytyksen on katsottava täyttyvän, jos kanteen kohteena olevan päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen ei estä päätöksen oikeusvaikutuksen syntymistä siinä tapauksessa, että pääasian kanne hylätään, ja päinvastoin jos kanteen kohteena olevan päätöksen välitön täytäntöönpano saisi aikaan vaikutuksia, joita olisi myöhemmin vaikeaa tai mahdotonta perua, siinä tapauksessa että päätös kumottaisiin (ks. esim. yhdistetyt asiat 76/89 R, 77/89 R ja 91/89 R, RTE ym. v. komissio, presidentin määräys 11.5.1989, Kok. 1989, s. 1141, 12 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

12 Tässä asiassa siinä tapauksessa, että päätöksen, jolla Fort Malakoff määrätään palauttamaan sille myönnetty tuki, täytäntöönpanoa ei voida lykätä, Saksan liittotasavalta edellyttänee osavaltion (Land) välityksellä, että Mainzin kaupunki vaatii viipymättä Fort Malakoffia palauttamaan päätöksessä tarkoitetun valtion tuen korkoineen. Mainzin kaupunki katsoo kuitenkin, että sitä ei voida pakottaa kansallisessa tuomioistuimessa vetoamaan oman näkökantansa ja pacta sunt servanda -periaatteen vastaisesti sellaisen tuen takaisinsaamisoikeuteen, joka väitetään myönnetyn muotomääräysten vastaisesti, ennen kuin on näytetty toteen, että valtion varoista myönnetty ja mahdollisesti tueksi katsottava maksu on todella myönnetty.

13 Mainzin kaupungin mukaan on myös mahdollista, että saksalainen tuomioistuin ei ota tutkittavaksi tällaista Fort Malakoffia vastaan nostettua kannetta sen vuoksi,

että Mainzin kaupungilla ei ole kanneoikeuden perustana olevaa intressiä ennen kuin selvitetään, pidetäänkö päätös voimassa. Vaikka todettaisiin, että kanne otetaan tutkittavaksi, on todennäköistä, että kansallinen tuomioistuin päättää viran puolesta tai asianosaisten vaatimuksesta lykätä ratkaisun antamista siihen asti, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päättää päätöksen lainmukaisuudesta tai että kansallinen tuomioistuin pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti ennakkoratkaisua.

14 Lisäksi Mainzin kaupunki katsoo, että päätöksen välitön täytäntöönpano mahdollistaisi sen, että Fort Malakoff voisi vedota kyseisen myyntisopimuksen täydelliseen tai osittaiseen pätemättömyyteen vapautuakseen tällä perusteella joistakin tässä sopimuksessa sovituista pitkän aikavälin velvoitteista, mikä aiheuttaisi peruuttamattomia seurauksia. Mainzin kaupungin pelko tältä osin on perusteltua. Siemensin liike- ja koulutuskeskus, jonka rakentamiseen Fort Malakoff on sitoutunut, ei ole vielä valmistunut ja sen kannattavuus keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä on Mainzin kaupungin mukaan kyseenalainen. Markkinatilanteen muuttuminen on Mainzin kaupungin mukaan johtanut siihen, että tietojenkäsittelyn alalla toimivat yritykset ovat hylänneet suunnitelmat omista koulutuskeskuksista, joihin yhdistyy liikekeskus. Lisäksi sellaisten toimistotilojen hinnat, joita koulutusyksiköt voisivat vuokrata käyttöönsä, ovat laskeneet jo useiden kuukausien ajan Reinin ja Mainin lähistöllä ja ovat todennäköisesti selvästi alemmat kuin yritysryhmälle kuuluvalle palvelukeskukselle aiheutuvat kustannukset. Tältä osin Mainzin kaupunki totesi istunnossa, että 27.9.1996 sen, Fort Malakoffin ja Siemensin välisissä neuvotteluissa Siemens oli ilmoittanut ensinnäkin, ettei se aikonut nostaa kannetta päätöksen kumoamiseksi. Toiseksi Siemens oli sitä mieltä, että Mainzin kaupungin kanssa tehty sopimus oli kokonaan tai osittain pätemätön EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan rikkomisen vuoksi. Kolmanneksi se ilmoitti olevansa valmis hyväksymään riidan kohteena olevan ostohinnan korottamisen. Mainzin kaupunki katsoo näiden seikkojen perusteella, että Siemens pyrkii vapautumaan sille asetetuista pitkän aikavälin velvoitteista, jotka markkinatilanne huomioon ottaen ovat muuttuneet epäedullisiksi Siemens-yhtymän kannalta.

15 Tämän vuoksi Mainzin kaupungin mukaan päätöksen täytäntöönpano aiheuttaa sille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, koska kaupunkisuunnittelullisista sekä taloudellisista ja yhteiskunnallisista syistä sille on erittäin tärkeää, että Siemens käyttää kyseistä aluetta vuoteen 2012 asti. Kaupungin on erittäin vaikeaa löytää

uusi ostaja sillä hinnalla ja niillä ehdoin, jotka Siemens oli hyväksynyt. Päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen ei estä myöskään päätöksen oikeusvaikutuksia, jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvistaa ne. Tuki, joka väitetään myönnetyn Fort Malakoffille, on suhteellisen pieni ja korkeintaan 2 prosenttia tämän yhtiön kokonaisinvestoinnista kyseisessä myyntisopimuksessa kaavaillun suunnitelman toteuttamisessa. Näin ollen tuen palauttaminen ei Mainzin kaupungin mukaan vaarannu.

16 Komissio puolestaan hylkää Mainzin kaupungin esittämät perustelut. Se katsoo ensinnäkin, että Mainzin kaupunki myöntää, että päätöksen täytäntöönpano edellyttää kyseisen valtion toimia. Mihinkään menettelyyn ei ole kuitenkaan vielä ryhdytty. Komission mukaan Mainzin kaupungilla on joka tapauksessa myös mahdollisuus mainitut vahingot välttääkseen käyttää sisäisiä oikeussuojakeinoja ja saada tarvittaessa väliaikaista suojaa sellaista kansallista päätöstä vastaan, jossa määrätään mainitun tuen palauttamisesta.

17 Lisäksi Mainzin kaupunki voi komission mukaan myös puolustautua Fort Malakoffin mahdollisia sopimusvelvollisuuksista vapautumista koskevia yrityksiä vastaan käyttämällä sisäisiä oikeussuojakeinoja sopimusvelvoitteiden noudattamisen varmistamiseksi.

18 Joka tapauksessa sopimuksen purkautuminen palauttaa komission mukaan ainoastaan ennen sen tekemistä valinneen asiantilan. Mainzin kaupungilla on siis mahdollisuus myydä tontti julkisesti paremmalla hinnalla. Vaikka sen saattaa olla vaikeaa löytää uusi ostaja tai saada tontista vastaava hinta, tämän kärsimä vahinko on ainoastaan taloudellinen, jolloin se on korjattavissa. Mainzin kaupunki ei ole kuitenkaan osoittanut, että tontin myyminen uudelleen näissä olosuhteissa uhkaa kunnan taloutta. Mainzin kaupungin toteamus myönnetyn tuen pienuudesta vahvistaa komission mukaan ennemminkin sen, ettei vaatimus tuen välittömästä palauttamisesta vaikuta juurikaan sen tai Fort Malakoffin asemaan.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

19 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimien kiireellisyyden arvioinnissa on tarkasteltava sitä, saattaisiko riidanalaisten säädösten tai toimenpiteiden täytäntöönpano ennen pääasian ratkaisemista yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheuttaa välitoimia pyytäneelle asianosaiselle vakavaa ja peruuttamatonta vahinkoa, joka ei ole korjattavissa, vaikka riidanalainen päätös kumottaisiinkin, tai jos tämä vahinko huolimatta väliaikaisuudestaan olisi epäsuhteessa siihen, että vastaajan edun mukaista on saada säädös tai toimi täytäntöönpannuksi siitä huolimatta että se on riidanalainen. Välitoimen hakijan on osoitettava, että nämä edellytykset täyttyvät (ks. tästä viimeksi asia T-112/96 R, Séché v. komissio, presidentin määräys 28.8.1996, Kok. H. 1996, s. II-1121, 16 kohta).

20 Tässä asiassa vakavan ja korjaamattoman vahingon vaara päätöksen välittömän täytäntöönpanon yhteydessä aiheutuisi Mainzin kaupungin mukaan ensinnäkin siitä, että se joutuisi nostamaan kanteen Fort Malakoffia vastaan saadakseen myönnetyn valtion tuen takaisin, ja toiseksi siitä, että sopimusehtoja mahdollisesti muutettaisiin tai sopimus katsottaisiin pätemättömäksi Siemensin vaatimuksesta, koska myyntihinta muuttuisi tuen palauttamista koskevan päätöksen seurauksena.

21 Ensiksikin on syytä korostaa sen vaaran osalta, että Mainzin kaupungin olisi ryhdyttävä oikeustoimiin sopimuskumppaniaan vastaan saadakseen myönnetyn tuen takaisin, että asiakirja-aineiston perusteella ja asianosaisten samankaltaisten näkemysten perusteella voidaan todeta, ettei mihinkään tällaiseen ole vielä tähän mennessä ryhdytty.

22 Lisäksi vaikka Saksan hallitus käynnistäisi menettelyn Mainzin kaupungin myöntämän tuen takaisin saamiseksi, Mainzin kaupunki ei kuitenkaan täsmennä minkälaisesta vahingosta on kyse. Se, että sen olisi luovuttava sopimuslausekkeesta, joka koskee tässä tapauksessa myyntihintaa, sen väitetyn virheellisyyden vuoksi

ja nostettava kanne Fort Malakoffia vastaan saadakseen perittyä takaisin myönnetyn tuen, ei olisi pacta sunt servanda -periaatteen vastaista, kuten tämä väittää, vaan vastaisi ainoastaan hallintotoiminnan lainmukaisuuden periaatteeseen liittyviä vaatimuksia.

23 Toiseksi vakavan ja korjaamattoman vahingon vaarasta, joka liittyy Fort Malakoffin ja Siemensin tahtoon vapautua tietyistä niille asetetuista pitkän aikavälin velvoitteista vetoamalla kyseisen sopimuksen kokonaiseen tai osittaiseen pätemättömyyteen sen vuoksi, että siinä rikotaan perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklaa, on syytä todeta, että Mainzin kaupunki ei esitä mitään sellaisia seikkoja, jotka voisivat vahvistaa sen, että nämä yritykset todellakin aikoisivat yrittää vapautua sopimusvelvoitteistaan. Mainzin kaupunki ei ole myöskään tehnyt minkäänlaista aloitetta sopimuksen muuttamiseksi siten, että siinä otettaisiin huomioon päätöksestä johtuva myyntihinnan nousu. Siemens sitä vastoin ilmoitti Mainzin kaupungin kanssa 27.9.1996 pidetyssä neuvottelussa, että se oli valmis hyväksymään päätöksestä johtuvan hinnannousun, kuten Mainzin kaupunki ilmoitti suullisessa istunnossa, ja tämä merkinnee lähinnä sitä, ettei sillä ollut aikomustakaan kiistää pitkän aikavälin velvoitteitaan. Yleisemmin voidaan todeta, että asiakirja-aineistosta ja asianosaisten huomautuksista ei käy ilmi mitään sellaisia konkreettisia toimenpiteitä, joihin Fort Malakoff tai Siemens olisi ryhtynyt ja joilla sopimusta olisi pyritty muuttamaan.

24 Mainzin kaupunki ei myöskään väittäessään, että Fort Malakoff yrittää vapautua sopimusvelvoitteistaan, mitä ei ole kuitenkaan näytetty toteen, esitä mitään konkreettisia selityksiä tai vetoa vakuuttaviin perusteluihin, joiden perusteella voitaisiin olettaa, että myönnetyn tuen takaisin periminen Saksan sopimusoikeuden mukaisesti saattaisi johtaa luopumiseen tietyistä keskeisistä sopimuksessa vahvistetuista velvoitteista, vaikka palautettava summa oli sen omien huomautusten mukaan korkeintaan 2 prosenttia Fort Malakoffin kokonaisinvestoinnista toteutettaessa kyseistä projektia. Tarkempien selvitysten puuttuessa ensi silmäyksellä ei näytä kovinkaan todennäköiseltä, että myyntihinnan vähäisellä nousulla voitaisiin

perustella sitä, että niitä keskeisiä sopimusvelvoitteita, joihin Fort Malakoff on sitoutunut, muutettaisiin perustavanlaatuisella tavalla tai eli sopimus katsottaisiin pätemättömäksi.

25 Mainzin kaupunki ei ole myöskään osoittanut, että Saksan oikeuden mukaiset sisäiset oikeussuojakeinot, joiden avulla se voi tarvittaessa riitauttaa sen, että sen sopimuskumppani on kokonaan tai osittain muuttanut sopimusta tai purkanut sen, eivät olisi riittäviä estämään sitä, että Mainzin kaupungille aiheutuisi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, jos se voi osoittaa, että tällaista vahinkoa on aiheutunut (ks. asia 310/85 R, Deufil v. komissio, presidentin määräys 6.2.1986, Kok. 1986, s. 537, 22 kohta; asia 142/87 R, Belgia v. komissio, presidentin määräys 15.6.1987, Kok. 1987, s. 2589, 26 kohta ja asia 303/88 R, Italia v. komissio, presidentin määräys 17.3.1989, Kok. 1989, s. 801, tiivistelmäjulkaisu).

26 Tältä osin on syytä korostaa, että vain saksalainen tuomioistuin on toimivaltainen päättämään asiaa koskevien Saksan oikeuden säännösten perusteella siitä, voiko sopimuksen kokonainen tai osittainen pätemättömyys olla perusteltua myönnetyn tuen palauttamista koskevan päätöksen aiheuttaman myyntihinnan muuttumisen vuoksi. On parempi tarkastella sitä, onko välitoimista syytä päättää Mainzin kaupungin oikeuksien suojaamiseksi odoteltaessa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vireillä oleva pääasia ratkaistaan.

27 On syytä todeta, että päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen tässä oikeudenkäynnissä ainoastaan estäisi sen, että Saksan viranomaiset eivät ryhtyisi pääasian oikeudenkäynnin aikana minkäänlaisiin toimiin mainitun tuen saamiseksi takaisin. Tämä ei välttämättä estäisi Fort Malakoffia nostamasta kannetta, jossa se vaatisi,

että sopimus on julistettava pätemättömäksi tai että sitä on muutettava sen vuoksi, että siinä on kyse perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan (jonka välittömän oikeusvaikutuksen yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut) vastaisesti myönnetystä lainvastaisesta tuesta. Tässä tapauksessa kansallisen tuomioistuimen, jonka käsiteltäväksi asia on mahdollisesti saatettu, tehtävänä on arvioida sitä, onko ratkaisun antamista lykättävä tai päätettävä muista väliaikaistoimista kansallisten prosessisäännösten mukaisesti ja odotettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee pääasian (ks. edellä 26 kohta).

28 Lopuksi vaikka katsottaisiin, että päätöksen välitön soveltaminen voisi johtaa peruuttamattomaan sopimuksen pätemättömäksi katsomiseen, mitä ei ole kuitenkaan näytetty toteen, Mainzin kaupunki ei ole osoittanut, että se olisi vaikeassa taloudellisessa ja rahoituksellisessa tilanteessa tai että se ei voisi luovuttaa kyseistä kaupungin keskustassa sijaitsevaa tonttia yhdelle tai useammalle muulle ostajalle sellaisin rahoituksellisin ja kaupunkisuunnittelullisin sopimusehdoin, joista seuraisi vastaavia taloudellisia ja yhteiskunnallisia etuja.

29 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että Mainzin kaupunki ei ole esittänyt vakuuttavia perusteluja, joiden perusteella voitaisiin olettaa, että päätöksen välitön täytäntöönpano saattaisi aiheuttaa sille vaikeasti korjattavissa olevaa vahinkoa.

30 Tämän vuoksi kiireellisyysedellytyksen (periculum in mora) olemassaoloa koskeva edellytys ei täyty. Näin ollen tämä täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus on hylättävä, eikä toisaalta komission esittämää prosessiväitettä tai toisaalta Mainzin kaupungin esittämiä väitteitä ja perusteita, joilla tämä on perustellut vaadittuja välitoimia, ole tarpeen tutkia.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) Välitoimia koskeva hakemus hylätään.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 6 päivänä joulukuuta 1996.

H. Jung
kirjaaja

A. Saggio
presidentti